

op het gevaar af dat – mede door het uitzinnige publiek – het showelement erg zwaar komt bovendien. De danssolo's zijn een evenement op zich. Een Koningin Elizabeth wedstrijd op z'n Victoria's, zou je kunnen zeggen. En jawel, ook hier was er een winnaar. Zijn naam: Larbi Cherkaoui.

Je kan je de vraag stellen of de danssolo's meer moeten en kunnen zijn dan een attractie. De vergroting van de selectieplatforms zorgde alvast niet voor de verhoopte kwaliteitsverhoging t.o.v. vorig jaar. Een competitieformule lokt zowiezo steeds showbeesten het podium op. Bovenal blijft dit evenement een 'artistieke attractie', waarbij Victoria zich van zijn sterkste kant laat zien: het bedenken van een uitdagend concept voor jeugdige performers, dat in een feestelijke sfeer wordt uitgevoerd. Ook de inkleding van de ruimte door Stef Cafmeyer (huisartiest Victoria) draagt daar ruimschoots toe bij. Amateurs worden bij Victoria even goed verzorgd als rasartiesten.

Vorig seizoen trok een selectie van geselecteerde dansers op tournee en doken sommigen van hen op in andere projecten van Victoria. Belangrijk is ook hier het gesprek dat Victoria, na de voorstellingen, aangaat met enkele dansers. Als artistieke 'nazorg'.

De vraag waar de vernieuwing interessante impulsen krijgt en waar ze de bocht uitvliegt, stel je je voortdurend bij een terugblik op het Victoria festival. Het festival is een happening waarin een grote diversiteit aan artistieke impulsen wordt mogelijk gemaakt. Je kan nauwelijks lijnen trekken in het aanbod. Hoe het daarna verder moet lijkt daarom ook niet zo evident. Als wapen tegen de vervlakking schrikt Victoria er immers niet voor terug ook het eigen huis op zijn kop te zetten. Na een vierjarig experiment met drie huisartiesten zal die formule verlaten worden en worden huisartiesten Stef Cafmeyer, Alain Platel en Frank Theys van de loonlijst geschrapt. Ze zullen alleen nog projectmatig bij het productiehuis betrokken worden. Op die manier hoopt Victoria nog meer tijd te kunnen vrijmaken voor jonge artiesten die ergens in schemerzone zitten. Het valt te verwachten dat het Victoria festival zich in de toekomst nog meer dan in de voorbije edities zal aandienen als een vergrootglas voor allerhande jonge korstmossen en als een biotoop voor jong artistiek geweld. Naar we hopen wordt het een vruchtbare plek voor loslopend wild en geen dieren-tuin van opgefokte rariteiten.

Wouter Van Looy

Altijd samen - Ilse Joliet / Kurt Van der Elst

